

[Ole Thomsen]

Egentlig kan alle disse tanker, man gør sig her, udføres den dag i dag ved lokal aftale mellem arbejdsgivere og arbejdstagere uden en egentlig lovgivning, hvad der jo i praksis allerede sker rundt om på arbejdspladserne.

Skal jeg fremhæve nogle ting, der efter vor mening mangler, er det for det første: vi finder, at grænsen på 50 ansatte med det samme må ned på 10 ansatte i en virksomhed, for at det kan få nogen værdi med den virksomhedsstruktur, vi har her i landet.

For det andet skal der ske en meget kraftig opstramning af grundlaget, hvorpå overskuddet skal udregnes. Vi ønsker et forslag med 10 pct. af nettoresultatet efter skat og ingen usikkerhed eller fortolkning om rimelige eller urimelige henlæggelser.

For det tredje må og skal den offentlige sektor på en eller anden måde med fra starten, idet den er en del af samfundslivet og har stor indflydelse på og interesse i, hvad der sker på det private arbejdsmarked, ligesom vi har en interesse i, at den lever med i det, der sker i erhvervslivet.

Sluttelig kan jeg ikke undlade at komme ind på, at bidragene efter vor opfattelse må og skal ind over en eller anden form for fællesfond, hvis forslaget nogen sinde skal få nogen betydning, for bl.a. derved at give den styrkelse af medarbejderindflydelsen, som må være tiltænkt, give en større sikkerhed samt skabe den skoling og ekspertise, der er nødvendig for virkelig at få medbestemmelse og økonomisk medeje.

Jeg skal med disse bemærkninger meddele, at vi fra den socialdemokratiske gruppes side ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag. Men vi skal velvilligt gå med i en positiv drøftelse i udvalget for at holde denne sag i fortsat debat.

Fogh Rasmussen (V):

Det radikale venstres forslag om medeje indeholder elementer, som venstre kan støtte, men også elementer, som venstre bestemt må afvise.

Indledningsvis vil jeg godt understrege, at venstre principielt er tilhænger af en spredning af ejendomsretten. En spredning af ejendomsretten på et liberalt grundlag skal hvile på tre fundamentale grundprincipper. For det første på frivillighed, men venstre vil gerne tilskynde virksomhederne og de ansat-

te til at etablere overskudsdeling gennem skattelettelser. For det andet på valgmuligheder, således at der tages hensyn til de forskellige virksomhedstyper. For det tredje på personlig ejendomsret og et klart nej til centrale fonds.

Venstre har for nylig fremsat et liberalt forslag om Lønmodtagernes Medejendomsret, som hviler netop på disse tre hovedprincipper. Vi har med interesse noteret os, at der i det radikale forslag er elementer, som ligner venstres tanker meget. Specielt vil jeg fremhæve som noget positivt, at de radikales forslag lægger op til valgmuligheder mellem flere ordninger for virksomhederne og de ansatte. Jeg vil også fremhæve som noget positivt, at der er tale om en personlig ejendomsret til lønmodtagerkapitalen for hver enkelt ansat. Der kan selvfølgelig være tekniske detaljer at diskutere, men i hovedsigtet er vi på linje i disse punkter.

Vi har dog med endnu større interesse mærket os den tydelige og markante afstand, der er mellem det radikale forslag om medeje og arbejdsministerens forslag til folketingsbeslutning om overskudsdeling fra december 1979. Ikke mindst omkring juleforliget kom vi i tvivl om de radikales synspunkter, men med det foreliggende forslag er det med syvtommersøm slået fast, at det radikale venstre tager afstand fra den centrale ØD-fond. Det er en overraskende, men ikke mindre velkommen klarhed i synspunkter, som vi derfor selvfølgelig også hilser med tilfredshed. Hermed er det endnu en gang fastslået, at socialdemokratiet står fuldstændig og aldeles isoleret med sin centrale fond.

Derimod er vi uenige, når de radikale vil gøre overskudsdeling obligatorisk for virksomheder med over 50 ansatte. Vi tror, at bæredygtige reformer skal vokse frem nedefra, men som sagt gerne hjulpet på vej af skattelettelser. Blandt mange andre problemer støder en obligatorisk ordning på vanskeligheder med at definere og med at opgøre overskuddet, og det har de radikale jo i realiteten heller ikke taget stilling til i deres forslag.

Vi synes også, det er forkert at fastslå som en regel, at overskuddet skal fordeles med halvdelen til hver part. Der er nu engang forskel på et olieraffinaderi, en bank og en tekstilvirksomhed.